KOMUNITNÍ CENTRUM sv. PROKOPA

Zprávy od sv. JAKUBA a sv. PROKOPA

Číslo 5/2014
2. března

Tak trochu z jiného soudku

Proč existují ještě dnes komunisté, neonacisté, popírači zločinů komunismu či holocaustu, nevím a domnívám se, že odhlédnu-li od motivace jednotlivců s výše uvedenými skupinami se identifikujícími, která v mnoha případech může být až neuvěřitelně naivní, stál by celý tento problém za hlubší psychologickou nebo spíše sociologickou analýzu. Přesto se pokusím alespoň na několika málo řádcích podat stručný nástin důvodů, které stojí, jak se domnívám, za příklonem jednotlivců nebo celých sociálních skupin k těmto extrémním postojům.

Především je třeba rozlišit důvody, díky nimž se lze ztotožnit s komunismem a jeho zločiny na straně jedné a nacismem a kupříkladu holocaustem na straně druhé. Zatímco nacismus ve své podstatě sliboval ono vysněné blaho pouze na jakési „národnostní“ bázi s tím, že všichni ostatní budou existovat buď jako dejme tomu vazalové, případně nebudou existovat vůbec, komunismus jde v tomto směru kvalitativně poněkud dál. Jeho panství má být sice (ostatně jako u nacistů) celosvětové, ale s tím, že stačí převzít myšlenku, potlačit odpůrce a „ráj na zemi“ je hotov. Zatímco vertikální struktura nacistického panství je zřetelná, o komunismu se to nedá říci již tak jednoznačně, neboť je tvořen celou řadou velmi variabilních vertikál na jedné všeobjímající horizontále. Nacisté likvidují národy napříč veškerým společenským spektrem, přičemž příslušnost ke konkrétní společenské vrstvě není primárně důležitá. Komunisté zase společenské třídy a stavy napříč celým národnostním spektrem, příslušnost k jakémukoli národu není tím hlavním kritériem výběru k likvidaci. Komunismus je v tomto smyslu více „globalizovatelný“, neboť komunista např. čínský má třeba s polským mnoho společného a alespoň prvoplánově se nemůže jednat o konkurenty. Naopak čínský nacista musí celkem logicky svého polského „kolegu“ považovat za nepřítele jaksi principiálně už proto, že není Číňan. Dnes již samozřejmě víme, že pokusy o realizace jedné nebo druhé formy světovlády (naštěstí) zkrachovaly. Nacismus, jakási evoluce „ad absurdum“ především proto, že méně dokonalé formy

života, určené nacisty k vyhlazení, nebyly vůbec méně dokonalými, ba co víc, dokázaly vyvinout ve vzájemném konkurenčním boji mnohem větší a efektivnější úsilí, díky němuž se jim podařilo zvítězit. Komunismus pak proto, že je již z ideologicko-filosofického hlediska nerealizovatelnou, a pokud realizovatelnou, tak konkurence zcela neschopnou utopií. V obou případech se navíc jedná o tak zásadní morální a etický exces z přirozených a většinových lidských inklinací k dobru a svobodě, o jejichž existenci jsem přesvědčen, že z dlouhodobějšího hlediska nelze ani jedno ani druhé akceptovat.

Z výše uvedeného vyplývá celkem dost důvodů k tomu, proč nebýt komunistou nebo nacistou. Proč tedy ani jedno z obojího není již dávno mrtvé? Obávám se, že právě to, co většinu rozumně uvažujících odpuzuje, menší část naopak v pozitivním slova smyslu oslovuje. Je věcí prosté logické úvahy, že francouzský intelektuál a maďarský intelektuál, německý dělník a dánský dělník, mexický policista a vietnamský policista, řecké dítě a keňské dítě jsou navzájem zcela srovnatelní a to vůbec ne podle kritéria národnostního. Ne tak pro nacionalistu. Ten již ze své pokřivené přirozenosti pohrdá vším, co není „jeho“. Připočte-li se k tomu kromě mnoha dalších aspektů i nepříliš prozíravá imigrační politika většiny zemí, pohrdání se velmi lehce změní v nenávist.

Pokud jde o komunismus, domnívám se, že zde hraje roli celá řada motivačních faktorů. Od naivního idealismu, upřímně věřícího v reálnost existence dokonalé beztřídní společnosti již zde na zemi, přes idealismus o něco méně naivní, spatřující v uskutečňování myšlenek komunismu cestu k odstranění obrovských sociálních rozdílů mezi lidmi na celém světě, přes chápání komunismu jako alternativy negativně se vymezující vůči současnému „prohnilému“ světu, nenáviděnému establishmentu až k pouhému nostalgickému vzdychání po jistotách poskytovaných státem v zemích, které se jako komunistické označovaly (typické pro ty obyvatele bývalých tzv. socialistických zemí, kteří dodnes nejsou schopni nebo ochotni převzít odpovědnost sami za sebe a za své životy, doufajíce v jakéhosi orwellovského „Velkého bratra“, který ví všechno, tedy i to, co je pro každého nejlepší a o to se také postará) nebo prosté lítosti nad ztrátou průměrného, ale bezstarostného života v relativním dostatku a závisti až nenávisti ke všem úspěšnějším nebo šťastnějším a z nich plynoucí touhy po tom, aby měl „každý stejně“. Záměrně se nezmiňuji o motivaci těch, kteří tvořili pomyslnou páteř totalitních společností, na jejichž udržování byli existenčně a tedy i hmotně zainteresovaní. Tato motivace je až jakási druhotná a není v jednotlivcích příliš stabilně přítomná, neboť stačí velmi málo a stejně horlivě budou podporovat jakýkoli jiný systém.

Samozřejmě nelze podat úplný výčet důvodů, pro které se mohou některým lidem jevit totalitní komunistické nebo nacistické myšlenky atraktivní. Domnívám se, že k rezistenci vůči nim postačí alespoň průměrná inteligence a správné seřazení hodnot. Absentuje-li jedno nebo druhé, stává se člověk ať už nevědomky nebo zcela dobrovolně manipulovatelným k jakémukoli zlu, tedy i ke komunismu či nacismu.

P. Honza Primus

Obsah

TAK TROCHU Z JINÉHO SOUDKU **1**

VČELY **3**

JAK K NÁM BŮH PROMLOUVÁ SKRZE RŮZNÉ UDÁLOSTI **5**

PODĚKOVÁNÍ Z OZDRAVOVNY KRÁLOVSTVÍ **8**

OBRÁZKY DĚTÍ Z OZDRAVOVNY **9**

KURZ PRO VARHANÍKY **10**

POSTNÍ KONCERT TŘINÁCTÉHO NA TŘINÁCTCE **11**

CO NÁS ČEKÁ … **12**

CO SE UDÁLO … **13**

HISTORICKÉ CÍRKEVNÍ OKÉNKO **14**

LITURGICKÝ KALENDÁŘ **15**

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍCH ČÍSEL ZPRÁV **15**

Včely

Na stole leží časopis Naše rodina. Z titulní stránky se na mě usmívá příjemná tvář řádové sestry. Spíše než název rozhovoru - Sestra Magdalena pomáhá opuštěným dívkám, mě však zaujala její tvář na fotografii. A tak když dopoledne usnul můj patnáctiměsíční syn, sáhla jsem po časopise a začetla se do příběhu také proto, že poslední dobou se Božím úradkem porůznu setkávám s Kristovými nevěstami v literatuře i ve všedním životě. Takže fotografii sestry Magdaleny z časopisu beru jako jasnou výzvu, že mi má něco sdělit:

Sestra Magdalena vystudovala zahradnickou školu a už při studiu si uvědomovala, že by se chtěla věnovat ohrožené mládeži více než květinám. Proto jako dvacetiletá vstoupila do pražské komunity alžbětinek a dnes působí na Dívčí katolické střední škole v Praze a nedaleko „Václaváku“ učí své svěřenkyně pečovat v klášterní zahradě o včely.

Ano. O včely. Tyto věty jsem si musela přečíst opakovaně za sebou, protože včelí úl v klášterní zahradě blízko lidského úlu na Václavském náměstí je pro mě prostě překvapením.

Střední katolická škola v Platnéřské ulici je záchytným bodem pro dívky se sociálními i zdravotními hendikepy. Až při nástupu na školu, kde dnes učí, si sestra Magdalena

začala zpětně uvědomovat Boží vedení ve svém životě: "Dřív jsem si říkala, proč jsem jako dítě zažila to a to a proč se stalo tohleto? Teď už mám odpověď: Abych mohla porozumět svým děvčatům". Sestra Magdalena vypráví o tom, že zpočátku jsou děvčata vůči „jeptišce" nedůvěřivé, ale pokud se jim člověk otevře, vznikají pak krásná přátelství, a dokonce ji její svěřenkyně navštívily v nemocnici, když byla nemocná. Sestra Magdalena je s nimi šťastná, zároveň ale říká, že bez komunity by nemohla takto pracovat. Pro svou práci ve škole má plnou podporu.

Pane Ježíši, Ty jsi maximalista!

Před rokem 1931 žily sestry ještě v naprosté klauzuře a na protější zahradu přes ulici vedla chodba pod silnicí. Dnes je klášter částečně otevřen i mimo klauzuru. O zahradu, která od počátku patřila klášteru a kterou si musí sestry ale pronajímat, pečuje sestra Benigna. Na zahradě se stará také o včely. Seznámení se včelami popisuje sestra Magdalena takto: "Když jsem šla do řádu, dala jsem si takovou podmínku: Pane Ježíši, když ty mě chceš do kláštera, víš, že mám zahradnickou školu, dej mi aspoň kus zahrádky. A když jsem pak přišla poprvé, sestra představená, tehdy jí byla sestra Benigna, povídá, že mi něco ukáže. No, a když jsme vyšly ven a zjistila jsem, jak velká ta zahrada je, říkám si: Pane Ježíši ty jsi maximalista! A sestra Benigna mi povídá, že ještě mají včely. Myslela jsem si, že si dělá legraci…" Nedělala. Dokonce se prý časem přiznala, že se modlila za to, aby sestra Magdalena brzy dostala žihadlo, aby se zjistilo, jestli není alergická. V této chvíli beru do ruky telefon, protože se musím o svůj smích a radost z příběhu sestry Magdaleny s někým podělit, tak volám kamarádku. Smějeme se společně, ale když jí popisuju, že do této školy chodí mladé ženy, které v životě mnoho dobrého nezažily, spíše naopak, a že je dobře, že „mají"

sestřičku Magdalenu, moje kamarádka mi řekne, že to je to, o čem hovoří papež František, že je třeba starat se o tyto lidi, že je potřeba vyjít na periferii. Končím hovor a dál už nečtu. Syn se probudil, je třeba se o něj postarat. Až pozdě večer se k přerušenému čtení vracím: Když sestra Magdalena nastoupila do školy, hledala nějaký námět, čím naplnit volný čas, aby se děvčata mohla víc uvolnit. Nejdřív s úspěchem vyzkoušela zahradničení. "Děvčata se při práci rozpovídala. Dozvěděla jsem se ledasco, na čem bylo možné ve škole stavět". Později jim nabídla včelařský kroužek a zájemkyně se přihlásily. A protože teorie jim nestačila, vybavila škola kroužek kombinézami a začaly chodit do úlu. „Zpočátku to byl risk, protože jsem neznala jejich reakce. Děvčata to baví, dokážou se úžasně uklidnit. Pracují v naprosté tichosti. Dokonce jedna hodně impulzivní dívčina říká, že jediné, co ji dokáže uklidnit, jsou včely… Naklání se nad úl a poslouchá, jak včely bzučí." Některé dívky v kroužku potřebuji individuální vedení, protože mají nejrůznější hendikepy. Dokonce i nevidomá dívka v úlu krásně pracovala. Dívky se zapojily i do známé soutěže Zlatá včela.

Sestra Magdalena říká, že každá dívka je jako kokosový ořech. Na povrchu tvrdá skořápka, ale pod ní je dobré mléko. „Abychom se k němu dostali, musíme ten obal nějak porušit. V každé z nich je něco dobrého, a to jak se chovají navenek, je jejich obrana, protože život k nim nebyl laskavý. Na naší škole křesťanská výchova

není o poučkách, hlavní je odpuštění, sebepřijetí, pomoc bližnímu, smíření se s tím, co bylo…Jak jim máme vysvětlit, že Bůh je milosrdný otec, když je jejich otec například zneužíval nebo opustil? Naprosto souhlasím s papežem Františkem, že pokud chceme lidem ukázat, že jsme tady pro ně, tak k nim musíme jít. Oni za námi nepřijdou. Výslovně říká: 'Běžte na periferii.' Tím si mě získal, protože já jsem na periferii u děvčat pořád, i když jsme v centru Prahy."

Boží láska je jako slunce, ta je vždycky všude přítomná.

Dočetla jsem poslední slova sestra Magdaleny totálně v úžasu. O tom přece hovořila dnes má kamarádka v telefonu! Je třeba vyjít na periferii. Okamžitě děkuju Duchu Svatému za to, jak mi ukazuje cestu, znamení, jak nás vede, jak nás posiluje, a že je s námi.

Dům už spí. V hřejivém světle noční lampy u mého spícího dítěte se mi náhle vybavuje malá pracovní dílna a na polici medem vonící naskládané svíčky ze včelího vosku. Vyrobily je děti, které žijí na ulici. Které nemají domov, které nepoznaly lásku rodičů, přijetí, pohlazení, důvěru a bezpečí, které ač už dávno nejsou dětmi, jako děti naslouchají Božímu Slovu, které jim přicházíme zvěstovat v kurzu Alfa, jehož se v těchto týdnech účastní.

Jsou jistě dětmi Božími stejně jako všichni ostatní lidé, i když žijí na okraji společnosti. Jsou klienty projektu Šance. Tato organizace se jich ujímá a pomáhá jim naučit se pracovat, najít to své „místo na slunci", svou důstojnost, svou šanci… Pro tyto mladé lidi pořádáme křesťanský kurz Alfa. Přijali nás spontánně, s radostí a neuvěřitelnou ochotou naslouchat, zapojovat se do diskuzí, zpívat i chválit Pána Ježíše.

Když se v jejich malé dílničce začínáme před začátkem setkání kurzu modlit s týmem za „naše" hosty, za všechny ty mladé lidi s bolestnou minulostí, neutěšenou přítomností i smrtelnou nemocí, cítíme, že Ježíšova láska je na tom setkání mezi námi, a vidíme jasně, že oni mezi nás nepřijdou, my musíme přijít mezi ně, že je třeba vyjít na periferii…

(Zdroj: použit a upraven - zkrácen - Naše rodina 11.6.2013 číslo 24)

Marika Potoček (foto: www.flickr.com)

Jak k nám Bůh promlouvá skrze různé události

Zúčastnila jsem se letos 7. a 8. února duchovní obnovy s komunitou Blahoslavenství v pastoračním středisku na téma „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?" Zakoupila jsem si tam CD s přednáškami. P. Jacques Philippe. v jedné z nich mluví o tom, jak k nám Bůh promlouvá skrze události. Přednáška mě velmi oslovila, a tak jsem si z ní udělala poznámky, které vám dávám k dispozici.

Bůh nás může oslovovat skrze všechny události našeho života. My prožíváme nejrůznější události, některé jsou šťastné, příjemné, jsou to dobrá radostná překvapení, ale setkáváme se i s nepříjemnými událostmi, zklamáními, zkouškami a neúspěchy... Skrze všechny tyto události k nám Bůh promlouvá a vede nás. Každá událost našeho života (šťastná i nešťastná) je nositelkou určité Boží výzvy, která je tajemná, skrytá, nenápadná a někdy se těžko odhaluje. Bůh používá všechno k našemu dobru.

V hebrejštině slovo „událost“ a „slovo pro slovo“ je jedno a totéž. Každé slovo je událost. Když Bůh promlouvá k našemu srdci, když mluví ke svému lidu, je to událost. Přetváří nás to, protože Bůh koná. A opačně každá událost je též slovo – slovo Boží. Těžko se nám to rozpoznává, ale je to velice důležitá pravda. Jsou události v našem životě, které Bůh nechtěl – Bůh nechce hřích a nechce zlo. Ale navzdory tomu každá událost, i když její příčina je špatná, i když vychází z omylu, chyby, viny, i když je to důsledek mých vlastních hříchů, přesto z této události zaznívá nějaká Boží výzva. Postřehnout ji mi pomůže žít věci pozitivně, jako cestu růstu. Ano, v každé i té nejnegativnější a nejdramatičtější situaci se přede mnou otevírá cesta a je mi nabízena. Vždy jsou dveře otevřené, kámen od hrobu byl odvalen. I v té nejtemnější, nejuzavřenější situaci se vždy najdou otevřené dveře, cesta, po níž se mohu vydat. Ježíš říká: „Já jsem cesta, pravda a život.“ Jsou to slova plná naděje. V našem životě vždy existuje cesta. Nikdy nejsme uzavřeni. Býváme někdy uvězněni ve svých představách, ty je třeba přetvořit. Ale ve skutečnosti nejsme uzavřeni, protože ve vší skutečnosti přebývá Bůh.

Třídění událostí na šťastné a nešťastné je hloupé. Co je to opravdu šťastná událost a opravdu nešťastná? Ve skutečnosti je každá událost šťastná ve své hloubce. Život tvoří jednotu a je třeba ho brát celý takový, jaký je, než chtít neustále utřiďovat, klasifikovat a hodnotit. Takto se vyjeví jeho hluboká krása. Naše hodnocení a klasifikace jsou falešné a únavné.

Začněme šťastnými událostmi, příjemnými věcmi – příjemný slunný den, dítě, které se narodí... Skrze tyto události přichází výzva k důvěře, abychom dar přijali, k odpovědnosti... Na jednu výzvu často zapomínáme – výzva k vděčnosti (jako 90% malomocných zapomnělo poděkovat). Máme často příležitost říci Bohu děkuji a neuděláme to. Děkovat znamená přijmout do hloubky. Dokud jsme za dar opravdu nepoděkovali, nepřijali jsme ho v plnosti. Děkování velice prohloubí vztah mezi tím, kdo dává a kdo přijímá. Přijímání znamená radost a ta je oprávněná a přirozená. Když ještě řekneme děkuji, radost je ještě hlubší. Vděčnost nás otevírá dalším milostem, činí naše srdce disponibilním, vnímavějším. Zásadním postojem je přijetí, je to základ našeho života. Sv. Terezie z Lisieux toto též zdůrazňuje: „Moje bezmezná vděčnost za to, co Pán dává, ho přitahuje...“ Není to tak, že by Bůh byl štědřejší, Bůh je štědrý bytostně svou přirozeností, ale my jsme schopni více přijímat. Co nás disponuje k přijímání Božích darů? Vděčnost je jeden ze zásadních bodů. V postním období si můžeme uložit askezi, že budeme 5-10 min. denně děkovat za všechno dobré, pozitivní. I když den byl děsný, když začneme děkovat, najdeme v něm spoustu pozitivních věcí a nakonec usneme spokojeně. Nevděčnost je možná jeden z nejhorších hříchů.

Události těžké, obtížné všeho druhu – nemoc, neúspěch, potíže v rodině, osobní zkoušky, krize manželská, problémy v komunitě... Právě takto rosteme a i v tom je Boží výzva obsažená. Tato Boží výzva může mít rozdílné obsahy, je tu velká rozmanitost. Může to být výzva k naději, k víře, k obrácení, výzva k tomu, abych změnil způsob života, výzva k sebepřijetí. Nějaká událost někomu může ukázat, že svůj život vybudoval na falešných hodnotách. Může to také být výzva k odpuštění, k úkonu milosrdenství, úkonu lásky, výzva aby se člověk více modlil, aby přijal vlastní chudobu, aby se smířil se svou slabostí...

Když prožíváme obtížnou chvíli, zkoušku, bolest..., důležitou věcí není vyřešit problém (to někdy ani nejde), ale důležité je poznat, jakou výzvu to pro člověka nese. Co od nás v tuto chvíli Bůh očekává. Každá Boží výzva je výzvou k životu. Není to vždy to, co hned myslíme, věci se odhalují postupně. V čase zkoušky si klademe tisíce oprávněných otázek – jak problém vyřešit, jak ze situace vyjít, jak dlouho to bude trvat, čí je vina, kdo je za to zodpovědný? Je přirozené toto prožívat. Otázky jsou oprávněné a někdy na ně odpověď je a někdy ne. Když za každou cenu chceme identifikovat viníka, strávíme celý život obviňováním a nikdy z toho nevybředneme. Je jistě dobré se vrátit k událostem a snažit se je vysvětlit, ale i to má své meze. Někdy jediný prostředek je, že přestaneme hledat viníka a přijmeme situaci... své omyly, neúspěchy. Ale jak dál budovat? Všechny ony zmíněné otázky nás mohou uzavírat, můžeme se točit v kruhu celý život. Situace jsou příliš složité..., může v tom být díl duchovního boje... Často se bouříme a situaci odmítáme. Je třeba přijmout realitu, že věci jsou tak, jak jsou. Je třeba vyjít ze snění, z tužeb. Odpověď je vždy v realitě a tu je třeba přijmout, abychom našli odpověď. Na začátku je otázka: Co čekáme od druhých, co bychom chtěli pro sebe, co čekáme od života, co vyžadujeme. V těchto otázkách se uzavíráme do sebe. Aby se nám dostalo odpovědi, musíme zaujmout opačnou pozici. Jde o změnu perspektivy. Je třeba přijmout část temnoty, to, že nemůžeme najít řešení, nemáme čarovnou hůlku...

Správná otázka tedy je, co máme změnit my, jaký je náš díl odpovědnosti, aby přišlo dobro. Tato změna perspektivy není snadná z různých důvodů. Často jsme v pasivním očekávání, máme tendenci zůstávat v obviňování, máme potřebu chtít vysvětlení... My máme iluzi, že když vše pochopíme, když identifikujeme veškeré odpovědné, že budeme zachráněni. Nezachrání nás poznání, že dokonale pochopíme situaci. Zachraňuje to, že důvěřujeme Bohu, že se snažíme pochopit, jaký správný postoj máme zaujmout my, s jakou výzvou se na nás Bůh obrací. Jaký je správný postoj v situaci, jaké dobro závisí na nás, jaké jsou úkony lásky, naděje, víry, které máme v této situaci učinit my. Je důležitá změna postoje.

Od doprovázejících lidí obvykle lidé očekávají řešení situací, pilulku proti bolesti, kouzelnou hůlku, která vyřeší problém, abychom už dál netrpěli. Je jasné, že pokud na věci takto nahlížíme, situace je zablokovaná. Mnozí lidé zůstávají ve svém utrpení uzavřeni, zůstávají ve své hořkosti, ve svém obviňování. Zaujmou pozici oběti. Když si člověk přijde pohovořit, má dobrou vůli, učiní úkon pokory a důvěry, tak Duch sv. pracuje v srdci. Když dojdeme k otázce: Co Bůh od nás očekává, je to dobré. Zde odpověď přijde. Je dána z milosti a není to vždy to, co si představujeme. Přijde jako milost, co dává povzbuzení, co dává světlo... jako zdroj pokoje. Kdo projde touto cestou, může objevit Boží výzvu jako např. pokračuj

v důvěře Bohu... My vždy chceme zvládat budoucnost, ale to není možné, my můžeme kráčet jen den po dni. Odpověď, kterou potřebujeme, je pro dnešek, a to stačí. Můžeme učinit nějaký krok dnes. Tím krokem je, že už nejsme obětí situací, druhých lidí... Konáme volby, úkony, jsme odpovědní, a ne oběti a takto nacházíme sílu... Místo aby se naše energie rozptylovala v tisících otázkách, můžeme konat úkony a volby a mobilizovat své síly.

Každá zkouška je zkouškou víry, naděje a lásky. Pokud dnes uděláme to, co od nás Bůh očekává, co od nás život žádá, všechno jde dobře. Učiníme krok a zítra uděláme další. Co chceme víc? Nejsme schopni vyřešit všechny problémy. Ježíš řekl, že každý den má dost svého trápení. Bůh je věrný. Takto jdeme den za dnem. Nevzpomínáme na minulost, neznepokojujeme se budoucností, žijeme přítomností a můžeme prožívat pokoj.

Marie Průchová (Foto: M. Průchová)

Poděkování z Ozdravovny Království

„Lidstvo je povinováno dítěti tím nejlepším, co mu může dát.“
(deklarace spojených národů, r. 1942)

Vážené maminky a naši přátelé!
Dovolte nám, abychom vám všem poděkovali za vaši mnohaletou náklonnost a pomoc. Velmi si vážíme, že na nás a „naše“ děti stále vzpomínáte a obdarováváte. Z vašich dárečků mají děti upřímnou radost, vždyť k nám přicházejí v nelehké životní situaci, dalo by se říci, ve většině případů s „prázdnou“.
My děti oblečeme, obujeme a zajistíme potřebnou lékařskou a odbornou pomoc.
Každé příchozí dítě se snažíme vybavit nejen materiálně, ale i ukázat obyčejné dětství.

Zaměstnanci a děti
Zařízení pro děti vyžadující *O*kamžitou *P*omoc
při Dětské ozdravovně Království

Obrázky dětí z ozdravovny

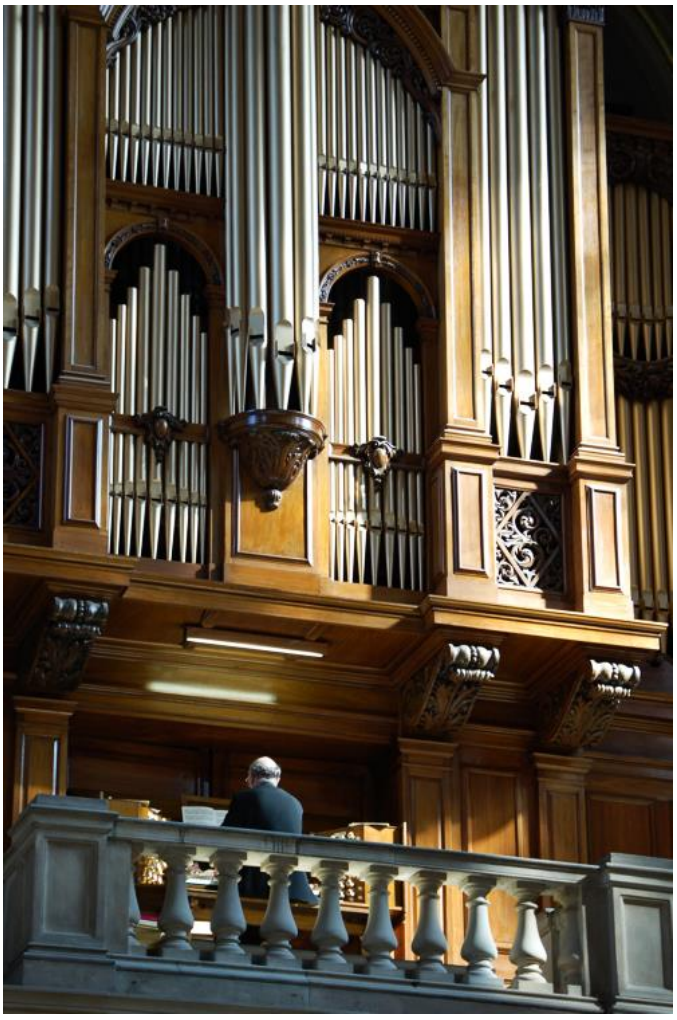

Kurz pro varhaníky

Při Arcibiskupství pražském již delší dobu funguje kurz pro amatérské varhaníky. Kurz probíhá v dvouletém intervalu. Jelikož stávající běh bude ukončen v červnu tohoto roku závěrečnou zkouškou absolventů, pro příští školní rok bude možno přijmout dalších cca 20 nových zájemců o liturgickou hudbu a službu při liturgii.

Kurz je určen jak varhaníkům, kteří při liturgii již hrají, tak i zájemcům, kteří by tímto způsobem ve svých farnostech teprve chtěli působit a nemají zatím s hrou na varhany žádné zkušenosti. Podmínkou je určitá zručnost ve hře na klavír, aby bylo možno započít s výukou varhanní hry, zájem o liturgii jako takovou a ochota po absolvování kurzu skutečně prakticky sloužit ve farnostech arcidiecéze. Kurz nemá být alternativou výuky varhan na hudebních školách. Cílem kurzu je poskytnout frekventantům komplexní formaci, aby následně mohli samostatně zastávat funkci regenschoriho, ne jen varhaníka. Proto obsahem výuky je nejen výuka varhan, ale i zpěvu, liturgiky, gregoriánského chorálu, sbormistrovství, organologie a dalších souvisejících disciplín. Výuka je od začátku směrována pro praxi. Účastníci musí počítat s hodinou varhan každý týden. Hodina zpěvu se koná ve 14 denním intervalu. Jedenkrát v měsíci je pak sobotní celodenní hromadné vyučování, spojené s praxí při mši sv. Každý školní rok začíná týdenním soustředěním s intenzivní výukou, konaném na Svaté Hoře, vždy na začátku prázdnin. Nedílnou součástí je i duchovní formace, jejímž garantem je biskup Mons. Karel Herbst.

Přijímací zkoušky se budou konat v sobotu 3. května 2014. Protože však je nutné, aby se případní zájemci ke zkouškám adekvátně připravili, dovoluji si tuto informaci poskytnout již nyní. Nabízím též pro zájemce možnost konzultace. Další informace a podmínky k přijímacím zkouškám je možné získat na adrese psen@centrum.cz.

Srdečně Vás zvu, milí varhaníci, přijďte prohloubit své znalosti a zdokonalit své schopnosti. Vy, kteří ještě na varhany nehrajete, ale máte o ně zájem, nebojte se přijít. I touto svou hřivnou můžete přispět ve svém farním společenství k jeho zvelebení a ke kráse liturgie.

MgA. Miroslav Pšenička,
vyučující kurzu pro varhaníky
(Foto: www.flickr.com)

Postní koncert Třináctého na třináctce

Srdečně zveme na koncert z cyklu "Třináctého na třináctce". **Slávek Klecandr** si tentokrát pozval severomoravskou skupinu **Hrozen.** Host i hostitel představí svou tvorbu inspirovanou předvelikonočním obdobím, tedy dobou postní. Koncert se koná ve čtvrtek 13. března 2014 od 19.30 v Komunitním centru sv. Prokopa na Slunečním náměstí v pražských Nových Butovicích (metro Hůrka). Doporučené vstupné 100 Kč, bezbariérový vstup. Místa si můžete rezervovat do 12. 3. na mailu 13na13@centrum.cz. Více informací najdete na webových stránkách http://www.trinactnatrinact.blog.cz.

Pozvánka na autorské čtení

Co nás čeká ...

V naší farnosti:

- **Popeleční středa 5. března** má následující program: sv. smíření **v kostele sv. Jakuba** 16.00 – 16.50 hod., mše sv. v 17.00 hod.; sv. smíření **v Komunitním centru (KC) sv. Prokopa** 16.00 – 19.30 hod., mše sv. v 18.30 hod.
- **Pobožnosti křížové cesty během postní doby** se budou konat **ve středu po večerní mši sv.** (cca v 18.40) u Sv. Prokopa a **v pátek po večerní mši sv.** (cca v 18.40) u Sv. Jakuba. Zakončeny budou výstavem Nejsvětější svátosti.
- **Duchovní obnova v postní době** bude probíhat v KC sv. Prokopa **každé postní pondělí**. V 18.00 zahájíme mší sv., následuje modlitba před Nejsvětější Svátostí do 19.30, od 19.30 pokračuje přednáška, po ní diskuse a možnost svátosti smíření. Letošní téma sedmi svátostí budou přednášet P. Adam, P. Jan a P. Mariusz. **Prosíme, aby se zájemci o obnovu zapisovali na připravené archy na nástěnkách v obou kostelích.** Pondělní **bohoslužby u sv. Jakuba se ruší** během týdnů obnovy.
- **Duchovní obnova pro mládež**, která se připravuje na přijetí svátosti biřmování, se uskuteční **od 7. - 9. března**.
- **Prokopská zastavení** pokračují **v úterý 18. března od 18,30** v KC sv. Prokopa. Host P. Jiří Skoblík promluví na téma: Několik poznámek ke svátosti smíření.
- **Postní farní půldenní duchovní obnovu na téma "Objal ho a políbil (Lk 15)"** povede Mons. Manuel Lobo z Opus Dei **v sobotu 22. března od 9.00 hod.** v KC sv. Prokopa.
- **Zápis do CMŠ Srdíčko** se koná **v pondělí 24. března 13.00 - 17.00 hod**.
- **Svátost smíření pro děti I. a II. st. ZŠ** proběhne **ve středu 26. března 16.00 – 17.30** v kostele sv. Prokopa.
- **Mešní sbírka na charitní činnost v arcidiecézi** se uskuteční **v neděli 30. března**.
- **Příprava rodičů na křest dítěte** se koná **každou neděli od 30. března do 27. dubna** (s výjimkou velikonoční neděle) v KC sv. Prokopa **od 15 hod**.
- **Seminář „Manželství a důstojné předávání života“**, který vedou MUDr. Lucie Šmehilová a MUDr. Martin Šmehil končí posledním setkáním **30. března** v KC sv. Prokopa **od 16 do 18.30 hod.** Podrobnosti na nástěnkách a farním webu.
- **Brigádu v Komunitním centru sv. Prokopa** máme **v sobotu 5. dubna od 9 do 14 hod**. Jako vždy se postaráme o úklid pozemku a vnitřních prostor centra. Přijďte v hojném počtu, abychom vše měli na Velikonoce pěkné a čisté. Polední občerstvení je zajištěno.
- **Putovní tábor pro mládež od 15 do 17 let “Ze Sněžky na Kavkazsko”** připravuje naše farnost v termínu od 1. do 6. července. Cena cca 2.000 Kč. Přihlášky a bližší info na mailu dlouhyvojtech@seznam.cz (do předmětu uvést „Tábor“). Přihlašování

probíhá až do naplnění kapacity (10 dětí).

- **Modlitba za prohloubení víry a lásky v naší farnosti** se koná **každou poslední neděli v měsíci** po večerní bohoslužbě u Sv. Jakuba. Prosíme všechna společenství ve farnosti i jednotlivé věřící o zapojení se do této modlitby, abychom byli silní vírou a schopni víru předávat. Modlitba je doprovázena zpěvem mládežnické scholy.

V pražské arcidiecézi

- **Akademie nejen pro seniory** je pravidelný čtrnáctidenní cyklus setkávání otevřené skupiny nejen seniorů se zajímavými hosty, kněžími, řeholníky i laiky, kteří přednášejí a se svým publikem diskutují na zajímavá témata z oborů teologie, religionistiky, liturgiky, atd. 12. 3. V Pastoračním středisku, v kostele sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6 – Dejvice bude od 9.30 přednášet **o svaté Anežce prof. Petr Piťha**.
- **Varhanní nešpory maltézských rytířů** pokračují dalším koncertním cyklem duchovní hudby v úterý 18. března 2014 od 18 hod. Na programu budou díla G. P. Telemanna, J. S. Bacha, D. Cimarosy a varhanní improvizace na píseň Kristus příklad pokory. Účinkují: Veronika Hádková – hoboj, Jakub Janšta – varhany. Vstup na koncert je volný.

Co se událo …

V českých a moravských diecézích:

- **Návštěva českých a moravských biskupů v Římě nazvaná Ad limina apostolorum** („K apoštolským prahům“) proběhla po osmi letech 11. – 17. února 2014. Jde o oficiální příležitost, kdy biskupové jednotlivě či společně jednali na různých vatikánských úřadech o situaci církve v ČR a jejích úkolech do budoucna. Všichni společně se také setkali s papežem Františkem na 90 minutové schůzce. Jednání mimo jiné probíhala na kongregaci pro svatořečení, různá biskupství mají podáno celkem 11 žádostí o kanonizaci, mimo jiné o beatifikaci boromejky Matky Vojtěchy. Biskupy doprovázelo v Římě asi 300 českých poutníků, biskupové pro ně

sloužili mše v různých římských bazilikách. Během generální audience papež požehnal korunky ke staroboleslavskému Palladiu a korunky pro sochu olešnické Panny Marie. Podrobné informace o návštěvě Ad limina na www.kardinal.cz nebo na

http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=19593.

- **Bezplatná aplikace Breviář pro iPhone a iPad** pro uživatele mobilních zařízení s Apple iOS vychází zdarma, aby zpřístupnila texty denní modlitby církve. Více informací pro stažení na http://tisk.cirkev.cz/z-domova/breviar-pro-iphone-a-ipad/.

Foto: www.radiovaticana.cz

Ze života světové církve:

- **Papež František 24. února 2014 vydal motu proprio „Fidelis dispensator et prudens“** (Věrný a rozvážný správce), kterým ustavil novou ekonomickou strukturu ve Vatikánu. Změny mají mimo jiné podpořit programy, které slouží chudým a lidem na okraji. Nově vznikl Ekonomický sekretariát, který má pravomoc nad všemi ekonomickými a správními činnostmi Svatého stolce a Městského státu Vatikán a bude také připravovat rozpočet. Povede ho australský kardinál George Pella. Papež František vytvořil úlohu generálního revizora, který bude provádět audity vatikánských institucí.

Zdroje: apha.cz, radiovaticana.cz

Historické církevní okénko

- **2. března 1282** zemřela sv. Anežka Česká, dcera krále Přemysla Otakara I. Roku 1231 založila na pražském Starém Městě klášter klarisek a stala se jeho první abatyší. Poblíž kostela sv. Haštala založila 6. ledna 1233 špitál sv. Františka. 27. dubna 1238 založila Řád křížovníků s červenou hvězdou. Za blahoslavenou ji prohlásil papež Pius IX. v roce 1874 a za svatou dne 12. 11. 1989 papež Jan Pavel II. (*20. 1. 1211).
- **3. března 1362** zemřel František Pražský, katolický kněz, český letopisec, kanovník a probošt pražský, generální vikář pražské arcidiecéze, správce vyšehradské školy. Působil jako kaplan a zpovědník pražského arcibiskupa Jana IV. z Dražic. Dvakrát latinsky zpracoval svou českou kroniku (* kolem r. 1290).
- **3. března 1912** se narodil ThC. Vít Tajovský, katolický kněz-premonstrát, gymnaziální profesor, náboženský a kulturní publicista. Od roku 1934 pracoval jako archivář a knihovník premonstrátského kláštera v Želivě, kde byl v lednu 1948 jmenován opatem. Léta 1950-1960 strávil ve vězení jako oběť komunistického režimu. V roce 1990 byl znovu zvolen opatem obnovené premonstrátské kanonie v Želivě a zastával úřad vikáře generálního opata pro českou a slovenskou cirkarii. V r. 1993 mu byl udělen čestný doktorát na americké Univerzitě v De Pere ve státě Wisconsin. 28. října 1996 obdržel Řád TGM. (+ 11. 12. 1999).
- **3. března 1878** se narodila Marie Růžena Nesvadbová, řeholnice. Původně

působila v Kongregaci sv. Zdislavy III. řádu sv. Dominika. Na Moravě se stala průkopnicí a první kvalifikovanou učitelkou pro výchovu a vyučování mentálně postižených dětí. (+ 12. 3. 1963).

- **14. března 1953** zemřel ThDr. Ambrož Jaroslav Tobola, katolický kněz-františkán. Působil jako kaplan u Panny Marie Sněžné v Praze, v r. 1938 byl poslán do Říma na františkánskou univerzitu Antonianum. Po návratu do Prahy se stal profesorem teologie na bohosloveckém učilišti v Praze. Jako představený kláštera v Hostinném n. Labem byl spolu s ostatními bratry v dubnu 1950 při záboru klášterů eskortován do internačního tábora v Želivě. Za tajnou spolupráci s františkány byl v roce 1952 zatčen a v důsledku psychického trýznění podlehl zástavě srdce. (* 28. 4. 1910).
- **19. března 1553** zemřel Václav Hájek z Libočan, katolický kněz a kronikář. Od roku 1524 byl kazatelem v klášteře sv. Tomáše na pražské Malé Straně a současně duchovním správcem v Rožmitále. V r. 1527 byl ustanoven děkanem kolegiátní kapituly na Karlštejně a farářem v Tetíně. Roku 1534 napsal slavnou „Kroniku českou“, její rukopis dokončil r. 1539. Popisuje historii od příchodu praotce Čecha až do r. 1526, doplňuje ji pověstmi českého dávnověku. V letech 1544 – 1549 byl proboštem kolegiátní kapituly staroboleslavské.

Zdroj: tisk.cirkev.cz

Liturgický kalendář

3. - 16. března 2014

- Středa 5. března - Popeleční středa
- **Neděle 9. března - 1. postní**

- Čtvrtek 13. března **-** výroční den zvolení papeže Františka
- **Neděle 16. března - 2. postní**

Uzávěrka příštích čísel Zpráv

Nejbližší číslo Zpráv od Jakuba a Prokopa připravujeme na neděli 16. března (**uzávěrka 7. března**), další 30. března (**uzávěrka 21. března**). Budeme rádi za vaše příspěvky: postřehy ze života farnosti, osobní zamyšlení nebo zážitky z akcí, které jste zažili u nás nebo jinde. Je to jedinečná příležitost sdílet náš život víry s ostatními a obohacovat tím, co nám daroval Bůh! Vše zasílejte na knihovna@centrumbutovice.cz nebo předejte osobně komukoliv z kněží nebo pastoračních asistentů farnosti!

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
U KOSTELA SV. JAKUBA STARŠÍHO

Kovářova 21/22, 155 00 Praha 13 – Stodůlky,
www.centrumbutovice.cz; IČO: 63110091; č.ú. 127 380 389/ 0800;

Farní kancelář: **Ludmila Vyskočilová**
251 618 884; 777 739 610; fara@centrumbutovice.cz*;*
úřední hodiny: pondělí: 8.00 – 10.00; 12.00 – 15.00;
středa: 13.00 - 15.00;

Kontakt s knězem:
P. Th Lic. Adam Lodek – administrátor farnosti
tel. 251 618 889; 777 749 603; farar@centrumbutovice.cz*;*
úřední hodiny (Kc sv. Prokopa) středa: 9.00 - 12.00; 16.00 - 19.30

P. Th Mgr. Jan Primus - farní vikář
tel. 251 618 893; 604 356 268; JanPrimus@seznam.cz

Komunitní centrum sv. Prokopa
V Hůrkách 1292/8; 158 00 Praha 13 - Nové Butovice;

RNDr. Zdeňka Nováková
úřední hodiny: čtvrtek 14.30 - 17.00;
251 610 850; 777 749 601;
mail@centrumbutovice.cz*;*

Farní knihovna: ***Marie Průchová***
pondělí a středa: 9.00 - 11.00 a 13.00 - 15.30;
tel. 251 613 969; 777 749 602;
knihovna@centrumbutovice.cz*;*

Církevní mateřská škola Srdíčko - *Podpěrova 1879/2, 155 00 Praha 13 – Lužiny; tel. 251 622 425;*
Mgr. Eva Kuchyňková – ředitelka; mob. 739 045 874; cms.srdicko@seznam.cz*;* http://www.cms-srdicko.cz/

Farní Charita: *Bc. Helena Ryklová – ředitelka; tel. 733 108 816;* http://stodulky.charita.cz/
Mgr. Kateřina Hlaváčková – charitní ošetřovatelská služba; tel. 774 854 463, 251 616 392;
Charitní šatníky: Přecechtělova 2243; Praha 13 - Velká Ohrada; tel. 608 539 796; pondělí 17.00 - 18.30;
Husníkova 2079; Praha 13 - Nové Butovice; tel. 728 788 909; čtvrtek 10.00 – 12.00;

BOHOSLUŽBY ZÁŘÍ - ČERVEN

	Kostel sv. Jakuba St.	Kostel sv. Prokopa
Neděle	*7.30 - modlitba růžence;* *8.00 - mše sv.;* *18.00 - mše sv.;*	*9.30 - pro rodiny s dětmi;* *11.00 - mše sv.;*
Pondělí	*18.00 - mše sv. recitovaná s modlitbou breviáře;*	----------
Úterý	----------	*7.50 - modlitba růžence;* *8.30 - mše sv.;*
Středa	----------	*18.00 - mše sv.;*
Čtvrtek	*18.00 - mše sv.;*	----------
Pátek	*18.00 - mše sv.;*	*6.30 - modlitba breviáře: Ranní chvály;* *6.45 - mše sv. recitovaná;*
Sobota	*18.00 - mše sv. (nedělní liturgie);*	----------

ADORACE NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI ZÁŘÍ - ČERVEN

	Kostel sv. Jakuba St.	Kostel sv. Prokopa
Neděle	*19.00 – 20.00 - pouze poslední nedělí v měsíci spojená se zpěvem za účastí mládežnické scholy sv. Jakuba;*	----------
Středa	----------	*18.45 – 19.30;*
Pátek	*18.45 – 19.30 - třetí pátek v měsíci se zpěvy z Taize; ostatní pátky v tichu;*	*12.00 – 13.00;*

SVÁTOST SMÍŘENÍ ZÁŘÍ - ČERVEN

- ✓ ***středa:*** *16.00 - 17.50 a 18.50 - 19.30 v kostele sv. Prokopa;*
- ✓ ***30min. před bohoslužbou*** *vyjma pátku ráno;*
- ✓ ***poslední nedělí*** *v měsíci 19.10 – 19.55 v kostele sv. Jakuba*
- ✓ ***pátek:*** *18.50 – 19.30 v kostele sv. Jakuba;*
- ✓ ***nebo kdykoliv*** *po dohodě;*

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa *– farní zpravodaj - pro vnitřní potřebu vydává Řk farnost v Praze - Stodůlkách. Náklady na vytištění jsou 6 Kč. Dobrovolné příspěvky dávejte do sbírky.*
Redakční rada: *Marie Průchová, Ludmila Vyskočilová, Daniela Kolouchová, Zdeňka Nováková, Marie Horáková, Marie Vyleťalová, Veronika Luštincová, Barbora Folejtarová, Petr Praus. Za celek zodpovídá P. Adam Lodek*